

Uzakların Hikayesi

– Yener Sezgi · 07 Mart 2022

Ilık iklimlere verdim kendimi,
Sular soğumaya yeni yüz tutmuş.
Küskün olan sılasına döndü mü?
Bir köy kızı bakracını unutmuş,
Sular soğumaya yeni yüz tutmuş.

Kırağı topluyor en beyazından,
Üşümez suların buzları burda.
Cemreyi bekliyor kış ayazından,
Buğday taneleri donmuş kalburda,
Üşümez suların buzları burda.

Çok uzak yurtlara taşınmış bahar,
Gül kurusu kalmış eski hasırda.
Bir çocuk hıçkırıp hıçkırıp ağlar,
Bir göç yüklenmekte hali hazırda,
Gül kurusu kalmış eski hasırda.

Bir çoban dağlara türküler yakar,
Güneş ufuklara düşer öylece.
Dere yamacından gölgeler çıkar,
Akşam olur gün tükenir böylece,
Güneş ufuklara düşer öylece.

Ağaçlar unutmuş çoktan yeşili,
Açmış kucağını bekliyor toprak.
Sarı konuşuyor hazanın dili,
Karayel estikçe dökülür yaprak,
Açmış kucağını bekliyor toprak.

Bir adam oturmuş tütün çekiyor,
Bir kadın duruyor eli koynunda.
Asırlık hasreti yaprak döküyor,
Vebal kalmış Sonbaharın boynunda,
Bir kadın duruyor eli koynunda.

Kimse görmez gece, sessiz sancısız,
Göl doğurur kendi efsanesini.
Bu yollar kırk yıldır hansız hancısız,
Yolcular duymadan masal sesini,
Göl doğurur kendi efsanesini.

Yener Sezgi/ 20.09.2021